Lög um skipti á jörðunni Vallakoti í Reykdælahreppi og jörðinni Parti í sama hreppi, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 31, bls. 100—101).

Tilskipun fyrir Island um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 102—103).

82 25. septbr. **Brjef landshöfðingja** *til stiptsyfirvaldanna* **um sölu kirkjujarðar.** Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir í brjefi, dagsettu 28. f. m., skýrt mjer frá, að hans hátign konunginum hafi 19. s. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki til þess, að hið fyrverandi prestssetur, jörðin Álptamýri, sem heyrir undir Rafnseyrarprestakall í Vesturísafjarðarprófastsdæmi, ásamt kirkju þeirri, sem er á jörðunni, en að undantekinni 15 faðma breiðri landspildu með sjó fram, frá takmörkum jarðarinnar að austan, og útað Krákudalsá, í nánd við hið löggilta kauptún Hlaðsbót, sem er í landi jarðarinnar, verði seld frá prestakallinu fyrir 1800 kr., með því skilyrði, að kaupandi greiði helming skuldar þeirrar, sem þegar kaupin fara fram, hvílir á kirkjunni og þannig að andvirðið undir umsjón stiptsyfirvaldanna ávaxtist á sem arðvænlegastan hátt, sem óskerðanlegur höfuðstóll, sem sje eign prestakallsins, og njóti beneficiarius hinna árlegu vaxta, að undanteknum 2 kr, sem árlega skulu leggjast við höfuðstólinn, en hin fyrnefnda jörð verði skoðuð sem bændaeign að því er skatta og skyldur snertir.

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða.

83 2. okt. **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austuramtinu* **um sveitfesti þurfalings.** Með brjefi, dagsettu 10. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, látið uppi álit yðar um erindi frá hreppsnefnd Sveinsstaðahrepps í Húnavatnssýslu, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 18. janúar þ. á., er skyldar Sveinsstaðahrepp til að greiða Áshreppi í sömu sýslu 102 kr. 20 a. framfærslustyrk veittan Jóhanni nokkrum Ármannssyni.

Með því að jeg verð að vera yður samdóma um það, að Jóhann þessi, sem fæddur er í Sveinsstaðahreppi, hafi eigi unnið sjer sveit með 10 ára samfleyttri dvöl í öðrum hreppi, verð jeg að fallast á það, að þjer hafið skyldað Sveinsstaðahrepp til að endurgjalda Áshreppi hinn umrædda sveitarstyrk, og skal úrskurður yðar því standa óhaggaður.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Úrskurður amtsins:

»Með brjefi, dags. 7. f. m., hafið þjer, herra sýslumaður, sent mjer erindi hreppsnefndarinnar í Sveinsstaðahreppi, dags. 28. f. m., þar sem hún skýtur til mín úrskurði yðar, dags. 12. nóv. f. á., í sveitfestismáli Jóhanns nokkurs Ármannssonar.

Málavextir eru þannig: 83

Fyrri part vetrar 1898 leitaði Jóhann þessi til hreppsnefndarinnar í Áshreppi og bað um sveitarstyrk; var þá gerð skoðunargerð hjá honum 5. des. 1898, og honum síðan veittur styrkur af sveitarsjóði, að upphæð kr. 15,76. Oddviti Áshrepps skrifaði svo 6. mai 1899 og óskaði tilhlutunar yðar til þess, að hann fengi þessar 15 kr. 76 a. endurgoldnar af framfærsluhreppi Jóhanns, og síðan hefir hann heimtað að fá síðar veittan sveitarstyrk endurgoldinn, að upphæð 102 kr. 20 a.

Framfærsluhreppi Jóhanns var þá þannig varið, að hann var fæddur í Sveinsstaðahreppi, en hafði verið alllengi í Svínavatnshreppi. Jóhann kom þangað fyrst vorið 1877 og var þar 9 ár; 10. árið kveðst Jóhann hafa verið vistráðið hjú þar, en hreppsnefndin í Svínavatnshreppi hefði þá fengið húsbónda sinn til að svíkja sig um vistina, og hefði hann því farið burtu vorið 1886. — Árið eptir fór hann aptur inn í Svínavatnshrepp, og var þar óátalinn í húsmennsku 9 ár. — Þetta 9. ár var Jóhann á Tindum, og hugsaði til þess, að vera þar framvegis, án þess að fá beint loforð um að fá að vera þar. En nú skerast hreppsnefndaroddvitarnir í leikinn. Oddviti Svínavatnshrepps taldi Jóhann í ólöglegri húsmennsku og hótaði bændum þeim, er hann var hjá, sektum, ef þeir lofuðu Jóhanni að vera. En oddviti Sveinsstaðahrepps bauð bændunum fje til að hafa Jóhann. Lofaði þá annar að gera þetta fyrir 70—80 kr., en þá bauðst hinn til þess fyrir 50 kr. Þetta fje var eigi greitt, og því varð það úr, að Jóhann flæmdist burtu frá Tindum um haustið 1896.

Þjer hafið kveðið svo á, að þótt telja megi, að hreppsnefnd Svínavatnshrepps hafi þegjandi samþykkt húsmennskuvist Jóhanns, þá verði þó að álíta, að burtflutningur hans haustið 1896 hafi orðið þess valdandi, að hann hafi eigi unnið sjer sveit í Svínavatnshreppi með löglegri 10 ára dvöl og því úrskurðað, að Sveinsstaðahreppur skyldi teljast framfærsluhreppur Jóhanns.

Ennfremur hafið þjer ákveðið í úrskurði yðar, að af kröfu Áshrepps skyldi falla niður hinar fyrstu veittu 15 kr. 76 a. vegna þess, hversu krafan sje seint fram komin, en hinar eptirverandi 102 kr. 20 a. skyldu greiðast af framfærsluhreppnum til Áshrepps.

Með því að jeg er yður samdóma í máli þessu, þá úrskurðast, að hreppsnefnd Sveinsstaðahrepps skuli greiða úr sveitarsjóði tjeðs hrepps áðurnefndar 102 kr. 20 a. til sveitarsjóðs Áshrepps.

Þetta tilkynnist yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndunum í Áshreppi og Sveinsstaðahreppi og Svínavatnshreppi«.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir Norðuramtinn og Austuramtinu* **um sveitarstyrk handa þurfaling.** — Með brjefi yðar, dagsettu 9. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Seyðisfjarðarhreppi í Norðurmúlasýslu, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 5. des. f. á., er skyldar Seyðisfjarðarhrepp til að endurgreiða Mjóafjarðarhreppi i Suðurmúlasýslu 4/13 eða 73 kr. 55 a. af framfærslustyrk, veittum af hreppsnefndinni í síðarnefndum hreppi Karli nokkrum Guðmundssyni, sem sveitlægur er í Seyðisfjarðarhreppi hinum forna. 84 2 okt.

Með því að jeg verð að vera yður samdóma um, að það sjeu færðar fullnægjandi sönnur á það, að hinn umræddi sveitarstyrkur hafi eigi verið veittur að óþörfu, og eigi verið óþarflega mikill, verð jeg að falla á úrskurð yðar í þessu máli og skal hann því standa óraskaður.